

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

नश्यमानमहंयुक्तं मन्येयमिति मे मतिः ॥ सेयं पार्थ च मूर्धो राधार्तराष्ट्रस्य संयुगे ॥ ५१ ॥ हत सर्वस्व वीरा हि भीष्मद्रोणौ यदाहतौ ॥ शीर्णप्रवरयो धाद्यह तवाजिरथ
द्विपा ॥ ५२ ॥ हो नासूयै दुनक्षत्रै र्यौरिवाभाति भारती ॥ विध्वस्ता हिरणे पार्थ सेनेयं भीम विक्रम ॥ ५३ ॥ आसुरी वपुरा सेना शक्रस्येव पराक्रमैः ॥ तेषां हतावशि
ष्टास्तु संति पंच महारथाः ॥ ५४ ॥ अश्वत्थामा कृतवर्म कर्णो मद्राधिपः रूपः ॥ तांस्त्वमघनरव्याघ्रहत्वा पंच महारथान् ॥ ५५ ॥ हता मित्रः प्रयच्छोर्वीरा ज्ञेसद्वी
पपत्तनां ॥ साकाशजलपातालं सपर्वतमहावनां ॥ ५६ ॥ प्राप्नोत्वामितवीर्यश्रीरघपार्थो वसुंधरां ॥ एतां पुरा विष्णु रिबहत्वा दैतेयदानवान् ॥ ५७ ॥ प्रयच्छ मे दि
नीं राज्ञे शक्रायैव हरि र्यथा ॥ अद्य मोदं तु पंचाला निहतेष्व रिपुत्वया ॥ विष्णुना निहतेष्वेव दानवेषु देवताः ॥ ५८ ॥ यदि वा द्विपदां श्रेष्ठं द्रोणं मानयतो गुरुं ॥ अश्व
त्थामि कृपाते स्ति कृपे वाचार्यगौरवान् ॥ ५९ ॥ अत्यंतापचितान्बधून्मानयन्मातृबांधवान् ॥ कृतवर्मणामासाधननेष्येसियमक्षयं ॥ ६० ॥ भ्रातरं मातुरासाद्य
शल्यं मद्रजनधिपं ॥ यदि त्वमरविंदाक्षदयावान्न जिघांससि ॥ ६१ ॥ इमं पापमतिक्षुद्रमत्यंतं पांडवान्प्रति ॥ कर्णमघनरश्रेष्ठजत्याः सुनिशितैः शरैः ॥ ६२ ॥
एतत्ते सुकृतं कर्म नात्र किंच न युज्यते ॥ वयमप्यनुजानीमो नात्र दोषो स्ति कश्चन ॥ ६३ ॥ दहनेयस्स पुत्राया निशिमा तुस्तवानघ ॥ द्यूतार्थं यच्च युष्मासु प्रावर्त्तत
सुयोधनः ॥ ६४ ॥ तस्य सर्वस्य दुष्टात्मा कर्णो वैमूलमित्युत ॥ कर्णाद्विमन्यते त्राणं नित्यमेव सुयोधनः ॥ ६५ ॥ ततो मामपि संख्यो निग्रहीतुं प्रचक्रमे ॥ स्थिराबु
द्धिर्न रेद्रस्य धार्तराष्ट्रस्य मानदः ॥ ६६ ॥ कर्णः पार्थान् रणे सर्वांस्त्विजेष्वतिन संशयः ॥ कर्णमाश्रित्य कौंतेय धार्तराष्ट्रेण विग्रहः ॥ ६७ ॥ रोचितीभवता सार्धं जानता
पिबतुं तव ॥ कर्णो हि भाषते नित्यमहं पार्थान्समागतान् ॥ ६८ ॥ वासुदेवं च दाशाहं विजेष्यामि महारथं ॥ प्रोत्साहयन्दुरात्मानं धार्तराष्ट्रं सुदुर्मतिं ॥ ६९ ॥ समि
तौ गजैते कर्णं स्तमयजहि भारत ॥ यच्च युष्मासु पापं वै धार्तराष्ट्रः प्रयुक्तवान् ॥ ७० ॥ तत्र सर्वत्र दुष्टात्मा कर्णः पापमतिमुखं ॥ यच्च तद्दातराष्ट्रस्य क्रूरैः षड्विं महार
थैः ॥ ७१ ॥ अपश्यं निहतं वीरं सौभद्रं षष्ठभेक्षणं ॥ द्रोणद्रौणि कृपान्वीरा न्कर्षयंतं न र्षभान् ॥ ७२ ॥ निर्मनुष्यांश्च मातंगान्विरथांश्च महारथान् ॥ व्यश्वारोहांश्च
तुरगान्पत्नीन्व्यायुधजं विनः ॥ ७३ ॥ कुर्वन् षष्ठभस्क्रंधं कुरुदृष्णि यशस्करं ॥ विधमंतमनीकानि व्यथयंतं महारथान् ॥ ७४ ॥ मनुष्यवाजिमातंगान्प्राहिण्वंतं
यमक्षयं ॥ शरैः सौभद्रमायातं दहंतं मिवाहिनीं ॥ ७५ ॥ तन्मे दहति गात्राणि सखे सत्येन तेशपे ॥ यत्तत्रापि च दुष्टात्मा कर्णोभ्यदुत्यत प्रभो ॥ ७६ ॥